

РЕШЕНИЕ

№ 6005

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 27.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **4970** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 1, ал. 1, във връзка с чл. 4 от Закона за отговорност на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба на [фирма]. Ищецът твърди, че срещу него е било издадено наказателно постановление КГ-1848/05.05.2016 г., издадено от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, с което за нарушение по чл. 18б, ал. 4, т.2 от ЗЧАВ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева, на основание чл. 83, ал. 1 от ЗАНН, във вр. с чл. 34в, ал. 1 от ЗЧАВ. С решение № 59523 от 28.02.2020 г.(05.03.2020 г.), постановено от СРС/122, по н.а.х. дело №13411/2016 г., наказателното постановление е отменено. Решението на СРС е влязло в сила на от 20.05.2020 година.

Ищецът претендира ответника да бъде осъден да му заплати сумата от 600 лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение по договор за правна защита, съдействие и процесуално представителство в производството пред СРС по посоченото н.а.х. дело, ведно със законната лихва, считано от 10.06.2020 г. – датата на подаване на исковата молба, до окончателно изплащане на сумата. Претендира и присъждане на направените съдебни разноси в настоящото съдебно производство, по приложен списък.

Ответникът, Държавна агенция за метрологичен и технически надзор не депозира

отговор по исковата молба и не взема становище.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на предявения иск по основание и размер.

Съдът след като обсъди релевираните с исковата молба основания, доводите на страните, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл. 235 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/, във връзка с чл. 144 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Като доказателство по делото, по доказателствено искане от ищеца и по разпореждане на съдията докладчик е приложено н.а.х. дело №13411/2016 г., по описа на РС . Същото е било по повод жалба на ищеца/тогава въззивник/ срещу. С решение на РС е отменено наказателно постановление КГ-1848/05.05.2016 г., издадено от председател на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор. Решението на РС не е обжалвано и е влязло в сила на 20.05.2020 г. Няма спор по тези факти. Видно от договор за правна защита и съдействие от 13.07.2016 г., настоящият ищец е направил съдебни разноски, представляващи платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева за развитото се съдебно производство пред РС София. Приложеното пълномощно е и счетоводен документ, разписка за платена сума и съдът приема, че сумата е платена, което е основание да се приеме, че разноските за адвокатско възнаграждение пред РС са действителни.

При установената фактическа обстановка настоящия съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявеният иск е допустим, предявен от лице, търпяло нарушение в имуществената си сфера, по повод издаден срещу него от ответника санкционен акт – наказателно постановление.

Разгледан по същество искът е основателен.

Съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност.

В разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ горепосочената правна норма е доразвита, като е определено, че държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице.

В конкретния случай претенцията се основава на това, че е налице отменено като незаконосъобразно наказателно постановление и от тази отмяна се претендират имуществени вреди, представляващи платено адвокатско възнаграждение.

Адвокатската защита е конституционно гарантирана от чл. 56 от Конституцията на Република България и законово регламентирана със Закона за адвокатурата дейност, която се осъществява от адвокати – лица с висше юридическо образование, които не са държавни служители и които за висококвалифицирания си труд получават хонорар от доверителя си на принципа на свободното договаряне при нормативно определен минимум. Тази защита е по закон задължителна само по определена категория дела и за определен кръг от лица, но на практика за всеки един чужденец, български гражданин без юридическо образование, а още повече за неграмотен или гражданин с начално или основно образование, би било много трудно, граничещо с невъзможното да се справи със защитата си по каквото и да е съдебно дело, особено ако насрещната страна, както е в случая с издателя на наказателното постановление, е държавен орган,

носител на властнически правомощия, съветван и подпомаган от платени държавни служители с висше юридическо образование – юрисконсулти.

Правото на обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане е институт, познат от римското право и е бил прилаган още в българското обичайно право. Той стои в основата и на чл. 45 и следващите от действащия Закон за задълженията и договорите /ЗЗД/ и изцяло на него е базиран и Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/. Разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ предвижда, че държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Едно от условията на чл. 204, ал. 1 от АПК за допустимост на иска за реализиране на отговорността на държавата и общините за вреди по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е административния акт да е отменен по „съответния ред“, който е обжалване по административен и/или съдебен ред. Следователно, след като едно от условията на АПК за образуване на производство по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е административния акт да е отменен по административен и/или съдебен ред и след като в тези производства правния субект, незаконосъобразно санкциониран от държавна институция - ДАМТН е ползвал адвокатска защита, защото не е могъл сам да се защити, то хонорара, платен на адвокат за осъществяване на тази защита не е нищо друго, освен имуществена вреда, която е в пряка причинна връзка с отменения като незаконосъобразен административен акт /в случая наказателно постановление/ и е непосредствена последица от него, а не неприсъщ или луксозен разход. Неразделната взаимовръзка между издаденото наказателно постановление и потърсената от наказаното лице адвокатска защита е пряка и непосредствена, тъй като те се намират в отношение на обуславяща причина и следствие, тъй като гражданина не би потърсил адвокатска помощ, ако срещу него не е издаден акт, увреждащ неговите законни права и интереси. Безспорно, потърсената адвокатска помощ и платения адвокатски хонорар е пряка и непосредствена последица от издадено НП, тъй като обжалването на този акт е законово регламентирано и е единствено средство за защита на лицето, което твърди, че не е виновно и че неговите права са накърнени неправомерно от административния орган.

В потвърждение на горния извод е и обстоятелството, че ЗАНН в редакция до измененията с ДВ бр. 94/2019 г., така и субсидарно приложимия НПК, към който той препраща, не предвиждат друга законова възможност за осъждане на държавата да заплати на признатия за невиновен за извършено административно нарушение направените от него разноски, включващи и адвокатски хонорар по защитата му пред съда, а това е условие на чл. 8, ал. 3 от ЗОДОВ за приложението на чл. 1, ал. 1 от този закон, съобразено преди измененията на ЗАНН, ДВ бр. 94/2019 г. Действително, съдебните прения пред въззивния съд са приключили на 08.02.2017 г., а съдебния акт е постановен три години след това, през което време са настъпили законодателни промени, но въззивникът/ищец е бил лишен от правната възможност да претендира разноски в административно наказателното производство по тогава действащата нормативна уредба. Изрично в ТР № 1 от 15.03.2017 г. на ВАС по т. д. № 2/2016 г. е посочено, че редът по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е приложим за присъждане на вреди причинени от направени разноски за ползване на адв. помощ при обжалване на НП, тъй като липсва друга законова възможност за компенсиране на тези вреди от незаконосъобразна административна дейност. Обстоятелството, че СРС е постановил съдебния акт, след измененията на ЗАНН, чл. 63, ал. 3 (нова, ДВ бр. 94/2019 г.) не

лишава ищцовата страна да претендира имуществени вреди по реда на ЗОДОВ, тъй като с приключване на съдебните прения към 08.02.2017 г. за ищеца не съществува друга възможност за репарирание на имуществените вреди, от направените разноски за адв. защита към м. юли 2016 г., когато са платени реално.

По изложените съображения съдът намира, че предявения иск са доказан по основание и размер, поради което следва да бъде уважен изцяло. Сумата се претендира със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба в АССГ до окончателното ѝ изплащане и съдът следва да постанови решението си както е поискано.

С оглед изхода на делото направеното искане от страна на процесуалния представител на ищеца за присъждане на направените съдебни разноски в общ размер на 325 лева, от които 25 лева платена държавна такса и 300 лева платено адвокатско възнаграждение.

Съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата 600 (шестотин) лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на основание чл. 1 от ЗОДОВ, ведно със законната лихва, считано от 10 юни 2020 година до окончателно изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Държавна агенция за метрологичен и технически надзор да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата 325 (триста и двадесет и пет) лева, деловодни разноски.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: